

Odkud a kam lidovci jdou?

1. Kdo jsme?

Křesťanskodemokratická, konzervativní strana položená na křesťanských hodnotách a principech. Desatero, evangelijní zvěst lásky k druhým a křesťanská sociální nauka jsou východisky našich politických kroků. Nezastupujeme jakoukoli církev či náboženskou společnost. Jsme politickou stranou, nikoli církevním spolkem. Demokracie je pro nás systémem vlády občanů prostřednictvím volených zástupců, nikoli vládou jednotlivců a firem uskutečňovanou prostřednictvím politiků a stran. Politika je pro nás služba bližním, nikoli zdroj obohacení některých vyvolených na úkor ostatních. Odmítáme propojení byznysu a politiky. Politická strana je pro nás společenstvím lidí, kteří se dobrovolně a nezištně chtějí podílet na budování našich obcí, regionů a této země, kteří usilují o její demokratickou, svobodnou a sociálně soudržnou společnost zachovávající ty nejlepší evropské tradice křesťanské civilizace a kultury. Jsme stranou středopravou se silným sociálním akcentem. V politických řešeních dbáme na lidskou důstojnost, osobní zodpovědnost, šetrnost, hospodárnost, subsidiaritu a svobodu, zároveň však solidaritu (mladí se starými, zdraví s nemocnými, bohatí s chudými). Sociální smír považujeme za zásadní evropskou hodnotu a prevenci sociálních nepokojů, které v minulém století vedly k nástupu nacismu a komunismu.

2. Odkud a kam jdeme?

Byli jsme založeni jako Československá strana lidová - strana pro obyčejné, slušné a poctivé lidi, kteří vědí, že normální je nelhat, nezabíjet, nekrást, nepodvádět, mít v úctě starší apod. Že slušnost není slabost a poctivost není hloupost. ČSL v době 1. republiky byla stabilizujícím prvkem tehdejší parlamentní demokracie. Mons. Jan Šrámek byl exilovým předsedou vlády. Chybně jsme analyzovali politickou situaci a přistoupili jsme na Košický vládní program. Stali jsme se tak součástí Národní fronty, což vedlo k omezení demokracie v poválečné ČSR. Stejně se zachovali národní socialisté (ČS. strana socialistická) nebo sociální demokracie, která byla dokonce v roce 1948 sloučena s KSČ. ČSSD má svého Fierlingera, my Plojgara. Ten byl v roce 1948 pro spolupráci s KSČ vyloučen z ČSL, ale byl násilně KSČ dosazen zpět. Máme své kolaboranty, ale máme také svoje hrdiny a mučedníky, kteří byli zavražděni nebo dlouhodobě vězněni a šikanováni (ze 46 poslanců v roce 1948: 10 emigrovalo, 12 bylo uvězněno, z toho 4 umučeni nebo popraveni - S. Broj, R. Sochorec, J. Plesl, A. Janáček). Jistě málokterý novinář pro návrat demokracie do republiky udělal tolik jako naši Pavel Tigrid nebo Pavel Pecháček, pozdější ředitel Hlasu Ameriky a Rádía Svobodná Evropa. Krev, utrpení, pot a odbojová práce tisíců lidovců jistě vykoupily členství strany v Národní frontě, která sdružovala všechny další politické strany a společenské organizace - odbory (ROH), sportovce (ČSTV), skauty (Pionýr, SSM), ale také myslivce, včelaře, dobrovolné hasiče, filatelisty, SČSP a VTS. Jen výjimečně někdo z tehdejších obyvatel v NF nebyl, jen ten má právo kritizovat.

Do ČSL chtěl vstoupit i Karel Kryl, kterému to raději, kvůli pokažení si budoucnosti, sami lidovci rozmluvili. Vždy jsme byli vlastenci, o čemž svědčí odboj a oběti v dobách nacismu a komunismu. Naším heslem bylo: Bůh, vlast, rodina! Po pádu nesvobody jsme se podíleli na znovuoživení demokracie v republice. V letech 1990-2010 jsme nebyli ve čtyřech vládách, z toho v samostatné ČR ve třech (Zemanova, 1. Topolánková a Fišerova). Snažili jsme se být sociálním svědomím středopravých vlád a zodpovědnými obránci konzervativních hodnot středověkých

vlád. Ne vždy se nám to povedlo a máme podíl viny na chybách, jako byla nepovedená privatizace, při níž stát přišel o stovky miliard korun, nedotažené oddělení penzijního účtu od státního rozpočtu, nedostatečný tlak na vymahatelnost práva, nedotažení reformy zdravotnictví, chybějící zákon o státní službě, ale i chyby při vyjednávání přístupových podmínek před vstupem do EU. Chybou byla i účast ve 2. Topolánkově vládě, která byla závislá na přeběhlících a která díky zavedení rovné daňové sazby zrušila naši vlajkovou loď - společné zdanění manželů.

Umíme přijmout svoji historii jako poučení, jako zdroj sebereflexe a pokory. Jako jediná strana jsme dokázali dát najevo svůj názor a vzdmuli se k odporu, když M. Kalousek začal vyjednávat o vládě s Paroubkovou ČSSD za podpory KSČM. Omyly jsou pro nás varováním, stejně jako mnohé úspěchy a osobnosti jsou pro nás i další generace vzorem (František Nosek, Josef Lux a mnozí další). Pak můžeme mít odvalu a právo znovu usilovat o přízeň a důvěru voličů, abychom měli právo ovlivňovat tuto společnost.

3. Co chceme?

Společnost, kde: platí dané slovo mezi politiky a voliči, ale i mezi státem a občanem a mezi lidmi mezi sebou, kde je vymahatelné právo, před zákonem jsme si všichni skutečně rovni, kde je chráněna oběť víc než pachatel, kde lumpové nemají lehký život a nemohou se beztrestně smát poctivým a slušným lidem do očí, kde jediným měřítkem kvality života není ekonomika, ale kvalita vztahů, kde existuje sociální soudržnost, kdy chudší nezávidí bohatším a bohatší jsou solidární s chudšími, kde se lajdák a lenoch nemá lépe než pracující nebo nemocný, kde úspěšný neznamená jen bohatý, ale prospěšný druhým. Úspěšný je pro nás tak i ten, kdo vychová děti ve slušné a poctivé občany. Odmítáme privatizaci veřejného života a služeb, zohledňování pouze ekonomických pohledů. Chceme stát, který nebere občanům peníze proto, aby se o obyvatele postaral, ale proto, aby lidem umožnil se co nejlépe postarat o sebe i o bližní vlastními silami. Stát, který podporuje občanskou společnost – církve, občanská sdružení, komory, profesní svazy, které lépe a levněji umějí pomoci svým členům i bližním. Chceme nikoli individualistické sobectví, ani kolektivistickou závist a nezodpovědnost. Jde nám o obecné blaho společnosti jako celku.

4. Jak toho chceme dosáhnout?

Základní, přirozenou a nejefektivnější jednotkou státu je fungující vícegenerační rodina. Stát do takové rodiny má co nejméně zasahovat, nařizovat a co nejvíce nepřímo podporovat, především nízkým zdaněním, její činnosti výchovné a sociální. Péče fungující rodiny o svoje děti, postižené a nemohoucí členy má proti té státní péči tři výhody. A) rodinnou lásku, B) vzor a výchova pro děti a dospívající a C) je to levnější. Navrhujeme proto koncept společného zdanění rodin. Manželství pro nás zůstává jen svazkem muže a ženy, nikoli dvou osob stejného pohlaví. Naším řešením pro národní hospodářství je aplikace sociálně-tržního hospodářství, které stojí za poválečným blahobytem SRN. Tento koncept je postaven na subsidiaritě, která v sobě obsahuje nekolektivistickou (nesocialistickou) solidaritu, která účinně omezuje její zneužívání. Provádí co nejmenší zásahy státu do tržních mechanismů s výjimkou těch oblastí, které mohou znamenat ohrožení občanů a rozpad sociálního smíru.

Daně – chceme daňovou progresi fyzických osob a nízké daně pro právnické osoby. Daně jsou nástrojem k dosažení cílů, nikoli cílem samy o sobě. Solidarita není socialismus.

Školství - absolutní priorita. Kvalitní a dostupné školství jen pro toho, kdo má schopnosti a vůli pro studium. Potřebujeme národ, který svými znalostmi a dovednostmi obstojí v konkurenci vědomostní ekonomiky, uplatní se na trhu inovací a nových technologií. Pak můžeme mít díky vyšší přidané hodnotě výroby drahou pracovní sílu, tedy vyšší odvody státu.

Reforma vzdělávání musí být mířená na kvalitu a dostupnost, nikoli jen na množství studentů.

Zdravotnictví – není zadarmo, už proto, že patří ke světové špičce. Systém zdravotního pojištění je třeba zachovat tak, aby každý měl možnost být léčen bez ohledu na sociální status.

Sociální služby – zajistit dostupnost sociálních služeb a jejich stabilizaci formou víceletého či normativního financování. Část hrazení sociálních služeb by se měla stát povinným výdajem státu.

Důchody – náš návrh důchodové reformy je postaven na zachování povinného průběžného solidárního systému doplněného o státem dotované penzijní připojištění a dobrovolné, státem nepodporované spoření. Současným seniorům se nesmí snížit životní úroveň.

Životní prostředí, venkov a zemědělství – Komplexní a kompletní zemědělská politika, která není jenom bojem s EU, ale je to spolupráce s venkovem v celé šíři. Potravinová bezpečnost a soběstačnost v našich výrobcích. Podpora českých výrobků jako nutnost. Spolupráce a stejné podmínky v EU, včetně obchodních podmínek. Hospodaření na půdě ohleduplně vůči životnímu prostředí. Nedrancovat půdu, ale myslet na své vnuky.